

Alueiden komitean lausunto aiheesta ”Komission tiedonanto neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle — ensimmäinen vuosiraportti muuttoliikkeestä ja kotouttamisesta”

(2005/C 231/05)

ALUEIDEN KOMITEA, joka

ottaa huomioon komission tiedonannon neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle ”Ensimmäinen vuosiraportti muuttoliikkeestä ja kotouttamisesta” (KOM(2004) 508 lopullinen),

ottaa huomioon komission 16. heinäkuuta 2004 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 265 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla tekemän päätöksen pyytää aiheesta alueiden komitean lausunto,

ottaa huomioon puheenjohtajansa 3. marraskuuta 2004 tekemän päätöksen antaa lausunnon valmistelu ”ulkosuhteet” -valiokunnan tehtäväksi,

ottaa huomioon Euroopan komission oikeus-, vapaus- ja turvallisuusasioiden pääosaston marraskuussa 2004 julkaiseman, päätöksentekijöille ja käytännön maahanmuuttajatyötä tekeville suunnatun maahanmuuttajien kotouttamista käsittelevän käsikirjan ”*Handbook on Integration*”.

ottaa huomioon 16. toukokuuta 2002 hyväksymänsä lausunnon maahanmuuttopolitiikasta (komission tiedonanto neuvostolle ja Euroopan parlamentille laitonta maahanmuuttoa koskevasta yhteisestä politiikasta, KOM(2001) 672 lopullinen) ja turvapaikkapolitiikasta (ehdotus neuvoston direktiiviksi vähimmäisvaatimuksista siitä, milloin kolmansien maiden kansalaisia ja kansalaisuudettomia henkilöitä on pidettävä pakolaisina tai muuta kansainvälistä suojelua tarvitsevinä henkilöinä, ja näiden henkilöiden asemasta, KOM(2001) 510 lopullinen — 2001/0207 CNS) (CdR 93/2002 fin) ⁽¹⁾,

ottaa huomioon 20. marraskuuta 2002 hyväksymänsä lausunnon aiheesta ”Vihreä kirja jäsenvaltioissa laittomasti oleskelevien henkilöiden palauttamista koskevasta yhteisön politiikasta” (KOM(2002) 175 lopullinen) (CdR 242/2002 fin) ⁽²⁾,

ottaa huomioon 20. marraskuuta 2002 hyväksymänsä lausunnon aiheesta ”Muutettu ehdotus: neuvoston direktiivi oikeudesta perheenyhdistämiseen” (KOM(2002) 225 lopullinen — 1999/0258 CNS) (CdR 243/2002 fin) ⁽³⁾,

ottaa huomioon 9. huhtikuuta 2003 hyväksymänsä lausunnon aiheesta ”Ehdotus: neuvoston direktiivi kolmansien maiden kansalaisten maahantulon ja oleskelun edellytyksistä opiskelua, ammatillista koulutusta tai vapaaehtoistyötä varten” (KOM(2002) 548 lopullinen — 2002/0242 CNS) (CdR 2/2003 fin) ⁽⁴⁾,

ottaa huomioon 12. helmikuuta 2004 hyväksymänsä lausunnon aiheesta ”Komission tiedonanto neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle — Maahanmuutto, kotouttaminen ja työllisyys” (KOM(2003) 336 lopullinen) (CdR 223/2003 fin),

ottaa huomioon 17. marraskuuta 2004 hyväksytyyn lausuntonsa aiheesta ”Komission tiedonanto neuvostolle ja Euroopan parlamentille ehdotuksesta direktiiviksi ja kahdesta ehdotuksesta suositukseksi kolmansien maiden kansalaisten maahanpääsyn helpottamisesta Euroopan yhteisössä suoritettavaa tieteellistä tutkimusta varten” (KOM(2004) 178 lopullinen — 2004/0061 CNS — 2004/0062 CNS — 2004/0063 CNS), (CdR 168/2004 fin),

⁽¹⁾ EYVL C 278, 14.11.2002, s. 44.

⁽²⁾ EUVL C 73, 26.3.2003, s. 13.

⁽³⁾ EUVL C 73, 26.3.2003, s. 16.

⁽⁴⁾ EUVL C 244, 10.10.2003, s. 5.

ottaa huomioon ”ulkosuhteet” -valiokuntansa joulukuun 3. päivänä 2004 hyväksymän lausunnotuonnoksen (CdR 339/2004 rev. 1), jonka esittelijä oli kaupunginvaltuutettu Aldo Iskra (SE/PPE),

katsoo, että ensimmäisessä vuosiraportissa esitetään katsaus muuttoliikkeen kehittymiseen Euroopassa, analysoidaan ja käsitellään maahanmuutossa tapahtuneita muutoksia ja kuvataan maahanmuuttajien maahanpääsyä ja kotouttamista koskevia toimia kansallisella ja Euroopan tasolla,

katsoo, että raportti on uusi väline, jonka avulla tarkastellaan yhteisen maahanmuuttopolitiikan kehitystä,

katsoo, että työikäisen väestön ikääntyessä ja vähetessä maahanmuuttovirtojen lisääntyminen on todennäköistä ja yhä tarpeellisempaa laajentuneen EU:n tarpeiden täyttämiseksi,

katsoo, että Thessalonikissa kokoontunut Eurooppa-neuvosto painotti tarvetta kehittää yhteinen eurooppalainen kehys valtiollisten politiikkojen kehittämiseksi ja suunnitteli yhteisten peruseriaatteiden määrittämistä kehyksen laatimisen käynnistämiseksi,

hyväksyi 13.–14. huhtikuuta 2005 pitämässään 59. täysistunnossa (huhtikuun 13. päivän kokouksessa) seuraavan lausunnon.

1 Alueiden komitean kanta

ALUEIDEN KOMITEA

1.1 on tyytyväinen komission ensimmäiseen vuosiraporttiin muuttoliikkeestä ja kotouttamisesta. Se on tärkeä perusta siirtolaisten kotouttamisen kokonaisstrategian kehittämiseksi uudessa, laajentuneessa Euroopan unionissa.

1.2 myöntää maailman muuttoliikkeen arvon ja laajuuden sekä sen merkityksen varsinkin paikallisyhteisöjen moninaisuudelle ja kehitykselle. AK on täysin samaa mieltä siitä, että on tarpeen yhteensovittaa siirtolais-, pakolais- ja kotouttamispolitiikka Euroopan unionissa. Se on entistään tärkeämpää laajentuneessa unionissa.

1.3 korostaa, että jäsenvaltiotaso vastaa lainsäädännön täytäntöönpanosta, kun taas maahanmuuttajien vastaanottamisen, oleskelun ja kotouttamisen järjestäminen kuuluu alue- ja paikallistasolle. AK korostaa siksi erityisesti paikallis- ja alueviranomaisten tärkeää roolia, sillä niiden vastuu muun muassa suunnittelusta, asunnoista, koulutuksesta ja työmarkkinoista vaikuttaa suoraan kotoutumiseen ja voi edistää sosiaalista yhteenkuuluvuutta, sosiaalista osallisuutta ja yhteiskunnan kestävä kehitystä.

1.4 panee merkille, että raportissa keskitytään maahanmuuttopolitiikkojen kehitykseen jäsenvaltio- ja EU-tasolla. Kotouttamisen epäonnistuminen Euroopan unionissa johtuu osaksi siitä, että paikallis- ja alueviranomaiset eivät osallistu toimintalinjojen muotoiluun. Paikallis- ja alueviranomaiset ovat kansalaisia lähinnä oleva vastuutaso, mutta täytäntöönpanon seurauksia paikallistasolla ei useimmiten oteta huomioon.

1.5 pahoittelee sitä, että ennen raportin laatimista ei paikallis- ja alueviranomaisten kanssa tehty yhteistyötä tietojen keruussa eikä selvitystyössä. Jäsenvaltioissa on ryhdytty erilai-

siin toimiin nyky-yhteiskunnan moninaisuuden lisääntymisen haasteisiin vastaamiseksi. Saadut kokemukset, sekä myönteiset että kielteiset, ovat erityisen tärkeitä nyt, kun siirtolaisvirrat ovat yhä monimuotoisempia ja maailmanlaajuisempia. Lisäksi jäsenvaltiot vastaanottavat maahanmuuttajia ja pakolaisia yhä useammista maista, eikä vain sellaisista, joiden kanssa niillä on ollut kauppasuhteita tai historiallisia tai kulttuurisia siteitä.

1.6 muistuttaa, että kotouttamiskysymykset tulee sisällyttää kaikkiin politiikanaloihin sosiaalisen yhteenkuuluvuuden turvaamiseksi. Unionin maahanmuutto- ja kotouttamispolitiikan on oltava sopusoinnussa EU:n yleisten sosiaali-, talous-, ulko- ja kehityspoliittisten tavoitteiden kanssa sekä yhteensopivia eurooppalaisten arvojen kanssa. Viimeksi mainittuja ovat muun muassa yhtäläiset mahdollisuudet, ihmisoikeudet, ihmisarvo, suvaitsevaisuus, moninaisuuden kunnioittaminen, syrjinnän torjuminen ja yhteiskuntaelämään osallistumisen lisääminen.

1.7 korostaa, että kotouttaminen on koko yhteiskunnan vastuulla. Sekä maahanmuuttajien että paikallisväestön on nähtävä vaivaa kestävä sosiaalisen yhteenkuuluvuuden ja kasvun saavuttamiseksi.

1.8 on pahoillaan siitä, että käsillä olevassa raportissa ei ole yksityiskohtaista tietoa kotouttamisesta ja maahanmuuttopolitiikan täytäntöönpanosta, ja korostaa, että komission tulee edelleen edistää tietojen ja kokemusten vaihtoa. Euroopan komission oikeus-, vapaus- ja turvallisuusasioiden pääosaston marraskuussa 2004 julkaisema, päätöksentekijöille ja käytännön maahanmuuttajatyötä tekeville suunnattu maahanmuuttajien kotouttamista käsittelevä käsikirja on ensimmäinen rohkaiseva askel tähän suuntaan. Siinä esitetään konkreettisia tietoja kotouttamista koskevista parhaista käytännöistä ja niiden tulokista.

Siirtolaisten tilanne työmarkkinoilla

1.9 myöntää, että työmarkkinakysymyksillä on ratkaiseva merkitys maahanmuuttajien kotouttamisessa, mutta niitä ei voi tarkastella asiayhteydestä erillään, koska kotoutumisaste riippuu myös monista muista tekijöistä, kuten yhteiskunnallisesta taustasta, koulutuksesta ja kielitaidosta sekä osallistumisesta yhteiskuntaelämään. Maahanmuuttajien kotoutumisen onnistuminen edistää sellaisen yhteiskunnan rakentamista, jossa jokaisella on oma paikkansa, ja tämä hyödyttää sekä yksittäisiä ihmisiä että paikallisyhteisöä ja koko yhteiskuntaa.

1.10 on tyytyväinen siihen, että unionissa arvostetaan yhä enemmän maahanmuuttajien luovuutta ja yrittäjähenkisyyttä. Yrittäjien ja uusien yritysten lisääntyminen on ratkaisevan tärkeää kotouttamisprosessin onnistumiselle sekä tärkeä panos Lissabonin strategian toteuttamiselle.

1.11 panee merkille, että työvoimaperusteisen maahanmuuton tarpeen arviointi on raportissa hallitsevassa asemassa. Kuitenkin todetaan, että maahanpääsyn yleisimmät perusteet ovat perheiden yhdistäminen ja humanitaarisen suojelun eri muodot. Sekä taloudellisista että sosiaalisista ja poliittisista syistä tarvitaan strategioita työmarkkinoiden ulkopuolella olevaa suurta maahanmuuttajaryhmää varten. Naisten merkitystä kotouttamisen onnistumisessa ei pidä aliarvioida, sillä heidän välityksellään saadaan yleensä suora yhteys perheen lapsiin.

1.12 pahoittelee, että raportissa ei edes mainita niiden melkein 500 000:n turvapaikanhakijan tilannetta, jotka odottavat Euroopan unionissa oleskelulupa- tai vastaavaa päätöstä. Heistä ehdoton valtaosa on laillisten työmarkkinoiden ulkopuolella.

1.13 korostaa, että olisi täsmennettävä väitettä, jonka mukaan unionin kansalaiset ovat saavuttaneet työllisyyden korkean tason, koska paikalliset ja alueelliset erot ovat valtavia. Voidaan puhua unionin hyvästä keskimääräisestä työllisyystilanteesta, mutta samalla on myönnettävä, että työpaikkojen paikallinen ja alueellinen jakautuminen on epätasainen.

1.14 korostaa, että kansallisella tasolla ja paikallistasolla keskitytään vastakkaisiin seikkoihin: kansallisella tasolla huomiota kiinnitetään siirtotyöläisiin, kun taas paikallistasolla pyritään torjumaan syrjäytymistä, vieraantumista ja muukalaisvihamielisyyttä. Tämä lisää kaikkien asianomaisten tasojen välisen vuoropuhelun ja yhteistoiminnan tarvetta.

Kotouttamispolitiikan demokratianäkökulmia

1.15 korostaa, että maahanmuutto- ja kotouttamispolitiikasta keskustellaan yhteiskunnan eri tasoilla täysin eri tavoin,

mikä synnyttää näkemuseroja ja heikentää toteutettavien toimien tehoa. Samalla syntyy yhteiskuntaan kohdistuvaa epäluottamusta, joka voi johtaa poliittisen järjestelmän halveksimiseen. Poliittiset ääriyhmät voivat käyttää tätä epäluottamusta ja halveksuntaa hyväkseen.

1.16 toteaa, että poliittisten tasojen välinen etäisyys ja vuoropuhelun puute ovat mahdollistaneet eristäytyneisyyttä ja muukalaisvihaa suosivien puolueiden synnyn. Paikallistasolla on kehittynyt useita EU-vastaisia ja muukalaisvihamielisiä puolueita.

1.17 on tyytyväinen raporttiin sisällytettyyn tasa-arvonäkökulmaan, mutta tasa-arvoa edistävien kotouttamistoimien kuvauksen puuttuminen on vakava epäkohta. Maahanmuuttajanaisten taitojen hyödyntämistä edistävillä toimilla on arvokkaita sosiaalisia, taloudellisia ja demokratiaa edistäviä vaikutuksia.

1.18 katsoo, että äänioikeus lisää osaltaan maahanmuuttajien osallistumista demokraattiseen toimintaan ja että se on vähimmäisstandardi, jota ei ole vielä saavutettu kaikissa jäsenvaltioissa. Uusien kansalaisten kotouttamisessa on kuitenkin asetettava nykyistä kunnianhimoisempia tavoitteita. Äänioikeus jätetään helposti käyttämättä, jos vieraantuneisuuden tunne on liian voimakas. Oikeus ja mahdollisuus vaikuttaa yhteiskunnan kehitykseen ei ole minkään arvoista, jos asianomaisella ei ole työtä tai paikkaa yhteiskunnassa.

1.19 korostaa, että työllisyysstrategiassa ja sosiaalista osallisuutta koskevassa strategiassa esitellään suuntaviivoja vain työvoimatarpeen täyttämiseksi. Niissä ei kuitenkaan mainita mitään maahanmuuttajien valtaosasta, joka tulee unioniin perheenyhdistämishojelman puitteissa tai humanitaarisen avun saamiseksi. Sosiaalista osallisuutta koskeva strategia jää puutteelliseksi, mikäli siihen ei sisälly tätä suurta ryhmää koskevia suuntaviivoja.

1.20 korostaa, että raportissa kuvataan paikallisesti toteutettua toimintaa, mutta tieto on puutteellista, ja tiedot täytännönpanokäytännöistä ja tuloksista puuttuvat. On vaikea tietää, miten taloudellisia varoja käytetään kotouttamistoimissa, koska raportissa ei käsitellä paikallis- ja aluetasoa.

1.21 painottaa, että verot kerätään monin paikoin unionia valtiotasolla, kun taas kotouttamisen epäonnistumista aiheuttavan syrjäytymisen kustannukset lankeavat paikallistasolle. Eri tasojen yhteistoiminnan puute heikentää taloudellisten resurssien optimaalista käyttöä.

2 Alueiden komitean suositukset

ALUEIDEN KOMITEA

2.1 kehottaa komissiota hyödyntämään paikallis- ja alueviranomaisten vuosikymmenien aikana hankkimaa asiantuntemusta käytännön työstä kotouttamisessa ja maahanmuuttopolitiikan täytäntöönpanossa. Kotouttamiseen liittyvien tietojen, uusien ajatusten ja kokemusten vaihdon helpottamiseksi ja tehostamiseksi jäsenvaltioiden välillä valtiollisia yhteysviranomaisia tulee kannustaa tekemään yhteistyötä paikallis- ja alueviranomaisten ja suurkaupunkien kanssa ja hyödyntämään niiden kokemuksia.

2.2 kehottaa komissiotakin ylläpitämään jatkuvia yhteyksiä alueiden komiteaan vuosikertomuksia laadittaessa, jotta voidaan keskustella parhaista keinoista paikallisten ja alueellisten kokemusten hyödyntämiseksi.

2.3 korostaa, että paikallisviranomaisten tulee kotouttamistoimensa kehittämiseksi asettaa selviä ja seurantakelpoisia tavoitteita ja arvioida niiden toteutumista. Myös valtio- ja aluetason viranomaisten tulisi arvioida omaa toimintaansa, ja muistuttaa komissiota tarpeesta arvioida käytössä olevia eri kotouttamisstrategioita.

2.4 tähdentää, että yhteiselle maahanmuuttopolitiikalle annettavan taloudellisen tuen tehostamiseen tähtäävissä toimissa on otettava huomioon alueelliset erot. Tuen tulisi kannustaa joustaviin ratkaisuihin, ja paikallis- ja aluetasolle tulee antaa vapaus valita toimintatapansa.

2.5 kehottaa komissiota ottamaan tulevasta eurooppalaisesta koheesipolitiikasta käytävässä keskustelussa huomioon erällä sellaisilla alueilla toteutetut toimet, joilla rakennerahastotuki saattaa vähentyä ja joilla maahanmuuttajaväestön määrä on lisääntynyt huomattavasti viime vuosina. Tämä pätee erityisesti suuriin kaupunkeihin.

2.6 korostaa, että vuoropuhelu maahanmuuttajaorganisaatioiden kanssa jää riittämättömäksi, mikäli sitä käydään yksinomaan kansallisella ja EU-tasolla. Maahanmuuttopolitiikkaa sekä uskontoa ja kulttuuria koskevia kysymyksiä käsitellään pääasiassa arkielämässä eli paikallistasolla. Paikallisen rajat ylittävän vuoropuhelun merkitystä tuskin voi yliarvioida pyritäessä vahvistamaan etnisiä, uskonnollisia ja kulttuurisia erot ylittävää yhteenkuuluvuuden tunnetta.

2.7 kehottaa antamaan paikallis- ja alueviranomaisille mahdollisuuksia osallistua kotouttamista ja työllisyyttä koskevien kansallisten toimintasuunnitelmien laatimiseen. Näin olisi helpompaa verrata toimintatapoja ja tuoda esiin hyviä menetelmiä sekä arvioida jäsenvaltioiden strategioiden todellisia seurauksia ja tuloksia.

2.8 painottaa, että raportissa keskitytään horisontaaliseen ja valtiotasoon, kun taas keskusteltavat toimet toteutetaan paikallistasolla. Vertikaalisen näkökulman tarve on ilmeinen. Jotta päästäisiin tarkan ja objektiivisen analyysin tavoitteeseen, on kuvattava suuntauksia kaikilla tasoilla, myös niillä, joilla politiikkaa toteutetaan. Kotouttamista käsitteleviä kansallisia yhteysviranomaisia on täydennettävä vastaavilla paikallisilla ja alueellisilla viranomaisilla.

2.9 korostaa, että maahanmuutto ei riitä pitkällä aikavälillä työvoimapulan ratkaisemiseen EU:ssa ja muistuttaa lausunnotaan iäkkäiden työntekijöiden panoksesta työmarkkinoilla.

2.10 painottaa olevan tärkeää, että maahanmuuttajat, etenkin naiset, nähdään resurssina ja yleensäkin arvokkaana lisänä työmarkkinoille. Myös työvoiman moninaisuus on tärkeää. Työelämässä tulee välttää yhtäläisen kohtelun periaate.

2.11 painottaa, että paikallisten ja alueellisten erojen summa antaa todenmukaisemman kuvan työllisyysasteesta kuin valtiolliset keskiarvot. Valtion keskiarvoon perustuvat analyysit eivät ole riittävä perusta alueelliseen monimuotoisuuteen tähtääville toimille. Strategioiden onnistuminen edellyttää alhaalta ylöspäin suuntautuvaa lähestymistapaa.

2.12 toivoo, että käsitellään näkökohtia, jotka koskevat laittomasti maahantulleiden työntekijöiden suurta joukkoa. Maahanmuuttolakeja vastaan rikkoneiden siirtolaisten aseman pikaiseksi laillistamiseksi tulee ottaa käyttöön menettelytapoja, silloin kun laillistaminen on mahdollista.

2.13 on tyytyväinen siihen, että raportissa tiedostetaan tarve valtavirtaistaa maahanmuutonäkökohdat kaikkiin politiikkoihin ja lisätä yhteistyötä kansallisten, alueellisten ja paikallisten viranomaisten kesken sekä kansalaisyhteiskunnan kanssa. Vertikaalisen vuoropuhelun lisäksi tulee keskustella myös resurssien jaosta.

2.14 kaipaa tietoja maahanmuuttajien terveydestä ja korostaa paikallisen terveydenhuollon (perusterveydenhuollon) ja muiden kotoutumisen onnistumiseen tähtäävien osapuolien välisen yhteistyön tärkeyttä.

2.15 korostaa olevan tärkeää, että otetaan käyttöön rahoitusvälineitä, jotka kohdennetaan maahanmuuttoa koskevaan hajautettuun yhteistyöhön, ja että myös jatkossa tuetaan paikallista ja alueellista toimintaa kotouttamisen edistämiseksi EU:n rakennerahastojen kautta sekä esimerkiksi Equal- ja Urban-yhteisöaloitteiden avulla. Tässä yhteydessä tulee kiinnittää erityishuomiota uuden INTI-kokeiluhankkeen parissa tehtävään työhön, jonka tavoitteena on edistää unionitason kotouttamiseen liittyvää vuoropuhelua, verkostoa ja yhteistyötä.

2.16 tähdentää, että yksittäisten maahanmuuttajien tarve saada työtä ja tulla omillaan toimeen on tunnustettava ja sitä on tuettava. Yrittäjäys ja pienyritystoiminta edistää taloudellisten näkökohtien lisäksi myönteistä yhteiskunnallista kehitystä. Mahdollisuus omistaa yritys ja johtaa sitä vaikuttaa kotoutumiseen, minkä vuoksi sen pitäisi saada nykyistä enemmän yhteiskunnan tukea.

2.17 muistuttaa, että naisia syrjitään sekä heidän sukupuolensa että etnisen taustansa vuoksi. Maahanmuuttajien kotouttamisesta tulee kohdennetumpaa ja tehokkaampaa, mikäli sukupuolikiisymykset otetaan huomioon.

2.18 painottaa, että kotouttamispolitiikan onnistuminen edellyttää muitakin kuin taloudellisia arvoja. Maahanmuutto

avaa näkökulmia, jotka voivat rikastuttaa yksittäisten kansalaisten elämää, samalla kun se voi antaa unionille maailmanlaajuisessa ympäristössä arvokkaita valmiuksia.

2.19 korostaa hallituksista riippumattomien organisaatioiden tiiviissä yhteistyössä paikallis- ja alueviranomaisten kanssa tekemän työn merkitystä ja tukee niiden ohjelmia, joilla pyritään vauhdittamaan maahanmuuttajien integroitumista vastaanottajamaan poliittiseen ja yhteiskuntaelämään (kielen oppiminen, maan kulttuuriin ja demokraattisiin periaatteisiin tutustuminen, yhteiskunnallinen ja poliittinen koulutus, maahanmuuttajien kansallisen identiteetin säilyttäminen jne.). Valtiotason vastuulla on aina viime kädessä huolehtia hyvästä kotouttamisesta yhteistyössä paikallis- ja alueviranomaisten kanssa sekä jatkaa vuoropuhelua hallituksista riippumattomien organisaatioiden kanssa.

Bryssel 13. huhtikuuta 2005

Alueiden komitean
puheenjohtaja
Peter STRAUB

Alueiden komitean lausunto aiheesta ”Komission tiedonanto neuvostolle, Euroopan parlamentille, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle Laillisen ja laittoman maahanmuuton välisiä yhteyksiä koskeva tutkimus”

(2005/C 231/06)

ALUEIDEN KOMITEA, joka

ottaa huomioon komission tiedonannon neuvostolle, Euroopan parlamentille, talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle ”Laillisen ja laittoman maahanmuuton välisiä yhteyksiä koskeva tutkimus” KOM(2004) 412 lopullinen,

ottaa huomioon Euroopan komission 4. kesäkuuta 2004 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 265 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla tekemän päätöksen pyytää aiheesta alueiden komitean lausunto,

ottaa huomioon puheenjohtajansa 5. huhtikuuta 2004 tekemän päätöksen antaa ”ulkosuhteet”-valiokunnan tehtäväksi laatia aiheesta lausunto,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 63 artiklan 2 kohdan b alakohdan,

ottaa huomioon puheenjohtajan päätelmät ja niihin sisältyvän Haagin ohjelman (vapauden, turvallisuuden ja oikeuden lujittaminen Euroopan unionissa) sekä etenkin turvapaikka-, maahanmuutto- ja rajapolitiikkaa (kohta 1.2) ja turvapaikka- ja maahanmuuttoasioiden ulkoista ulottuvuutta (kohta 1.6) koskevat erityiset suuntaviivat,